

Janmaat

lands spreken. Daar werd toen niet naar gevraagd. Wij kunnen het nu niet meer controleren, maar wij krijgen geenszins de indruk dat de regering nu veel zorgvuldiger met dat soort criteria omgaat. De eis van inburgering blijft echter wel staan. Het begrip "inburgering" heeft, vooral in de oude begripsvorm, nauwelijks een andere inhoud dan het begrip "integratie" nu. Naar de mening van mijn fractie komt de regering daardoor in strijd met haar eigen doelstellingen. Of je bent ingeburgerd dan wel geïntegreerd, of je bent het niet. En als inburgeren een eis is, wil dat zeggen dat de vreemdeling geïntegreerd moet zijn. Wij kunnen dan nog praten over de mate van inburgering en/of integratie, maar in wezen zijn het dezelfde begrippen. Dus kan de regering naar onze mening nooit zeggen dat zij de integratie wil bevorderen als de inburgering al voltooid is. En dan laat ik nog maar buiten beschouwing dat de integratie niet wordt bevorderd doordat deze begrippen elkaar grotendeels overlappen, in strijd met wat de heren Apostolou en Rabbae menen. De mensen wordt een belangrijk kenmerk van onze samenleving uitgereikt, waarvoor zij naarmate dat makkelijker gebeurt, steeds minder waardering hebben. Er is een oud, bekend spreekwoord: begeren is groter dan het bezit. Als er vrij eenvoudig aan het verlangen naar het verkrijgen van het Nederlanderschap wordt voldaan, dan heeft dat alleen maar tot gevolg dat er al aan het verlangen wordt voldaan als het nog vrij klein is, zodat het bezit nauwelijks meer wordt gewaardeerd. Het Nederlanderschap wordt voor mensen die het zo eenvoudig krijgen weliswaar geen wegwerpartikel, maar het wordt ook geen verrijking, zoals de linkse partijen dit noemen, van de Nederlandse samenleving. Eigenlijk is het een soort extra rugdekking of zekerheid voor het individuele bestaan.

Die zekerheid dient gegarandeerd te worden door de Staat der Nederlanden, vooral aan mensen die generaties lang hun bijdrage geleverd hebben. Dit wil helemaal niet zeggen dat de CD, als er sprake is van overvloed in onze samenleving, die niet wil delen met mensen elders op deze aardbodem. Maar die overvloed is er helemaal niet meer, zeker niet voor de achtergeschoven groepen van de Nederlandse

samenleving, zowel minderheden als meerderheden.

Tegen deze achtergrond kan de CD de motivatie van de regering dus niet volgen. De heer Rabbae heeft het voortreffelijk verwoord: het hoort een bekroning te zijn op de inzet van mensen om in te burgeren of, zo men wil, te integreren in de Nederlandse samenleving. Op het moment dat zij die beloning krijgen, zullen zij die hooglijk waarderen. Zoals aangegeven, kan de CD het wetsvoorstel in dat opzicht niet volgen.

Ook over de dubbele nationaliteit kan onze fractie kort zijn. Het zal niemand verbazen dat wij dit een uiterst ongelukkig idee vinden. Mensen gaan namelijk op twee gedachten hinken: mocht het hier niet lukken, dan kunnen wij terug naar het vaderland ± de CD kan dit niet anders zien ± en mocht het wel lukken, dan zijn wij hier tevreden. Maar inzet in de Nederlandse samenleving is nooit mogelijk, hinkend op die twee gedachten.

Dit is ook in strijd met het Verdrag van Straatsburg en soms met nationale wetgeving. Eigenlijk is het een grove onzorgvuldigheid dat de regering dit beleid, in strijd met de Nederlandse wetgeving, jarenlang heeft gevolgd. Ik sluit de mogelijkheid niet uit dat er een keer een revisie komt van alle gevallen van naturalisatie. Hoe wil de regering dit uitleggen? Hoe wil zij bovendien parlement en wetgeving op waarde schatten, als zij zich op zo'n belangrijk beleidsterrein jarenlang niet aan de regels van de wet heeft gehouden? De regering dient hiervoor toch wel zeer zwaarwegende argumenten aan te voeren, net zoals degenen die ingevolge het amendement van het CDA een dubbele nationaliteit willen behouden dan wel verkrijgen. De regering moet dus zeer duidelijk aangeven waarom dat is geschied.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De **voorzitter**: De behandeling van het wetsvoorstel zal volgende week worden voortgezet.

Sluiting 18.00 uur

□

Lijst van ingekomen stukken, met de door de voorzitter ter zake gedane voorstellen:

1. een brief van de voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, met de mededeling, dat zij in haar vergadering van 14 februari 1995 het haar door de Tweede Kamer toegezonden voorstel van wet, gedrukt onder nummer 23873, heeft aangenomen.

De voorzitter stelt voor, deze brief voor kennisgeving aan te nemen;

2. de volgende brieven:

een, van de minister van Buitenlandse Zaken, over het voornemen tot sluiting van enige uitvoeringsverdragen (23908, R1519, nr. 4);

een, van de staatssecretaris van Financiën, over de schoning van het kentekenregister (23900-IXB, nr. 11);

een, van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, over de sproeiboom als mestaanwendings-techniek (19882, nr. 48);

een, van de minister van Verkeer en Waterstaat, over het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Westerschelde (23900-XII, nr. 23);

een, van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, over het klachtrecht cliënten zorgsector (23040, nr. 20).

Deze brieven zijn al gedrukt en rondgedeeld;

3. de volgende brieven:

een, van de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken, over de vernieuwing bestuurlijke organisatie;

een, van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, inzake begrotingswijzigingen 1994 van de Arbeidsvoorziening.

De voorzitter stelt voor, deze brieven door te zenden aan de betrokken commissies ter afdoening en niet te drukken.